

REDACTIONEEL GEDEELTE

PHILADELPHIA 1926

In aansluiting met de mededeelingen in het Septembernummer zij als aanvulling nog even vermeld, dat het lidmaatschap van het Congres ook openstaat voor de dames der deelnemers, voor wie een bijzondere regeling wordt getroffen, opdat zij aangenaam zullen worden bezig gehouden in den tijd, dat de heeren vergaderen.

Het lidmaatschap voor het Congres bedraagt 10 dollars.

Wat de reis betreft, schijnt niet duidelijk gebleken te zijn, dat het een ieder vrij staat op eigen gelegenheid naar New-York te gaan.

De overtochtskosten blijven hetzelfde, of men met de Holland-Amerika lijn of met een andere Maatschappij reist, daar hiervoor door onderlinge afspraak der verschillende Maatschappijen nimmer reductie wordt gegeven.

Wenscht men aan boord speciale cabins, dan verhoogt dit de reiskosten, wil men daarentegen bijv. 2e klasse reizen, dan spreekt het vanzelf dat de overtochtsprijs in dat geval minder bedraagt.

Een ieder kan hierover gemakkelijk zelf informatie inwinnen.

N.

BEZUINIGINGSPOLITIEK

Op Maandag 21 September j.l. had de overdracht der rectoraten in de verschillende Universiteitssteden plaats en de Avondbladen van dien dag bevatten de redevoeringen bij die gelegenheid gehouden. Die redevoeringen waren voor een deel een lange jammerklacht over gebrek aan hulpmiddelen, leerkrachten, assistentie, gevolg van den finantieelen toestand des lands, uiting ook van de waardeering van den modernen tijd voor het Universitaire Onderwijs.

In de rede van den Utrechtschen rector-magnificus, Prof. Dr. H. F. Nierstrasz, lezen wij onder meer:

„Allerwege heerscht de klacht, dat laboratoria en collegekamers veel te klein zijn. Toegegeven moet worden, dat een oplossing van dit vraagstuk voor de regeering niet gemakkelijk is; groote laboratoria met hun enorme onkosten laten zich maar niet uit den grond stampen. Maar dit is nog geen reden om alle rechtmatige klachten eenvoudig ter zijde te leggen of te beantwoorden met het stopwoord: te duur! Het woord „duur” is geheel misplaatst; het gebrek van het hooger onderwijs, hoewel zijn reputatie in dit opzicht een hoogst ongunstige is, is juist dit, dat het, in verhouding tot zijn overgrooten belangen voor cultuur en volksbestaan, veel te goedkoop is. Voor practicumuitbreiding kan men met bescheiden middelen in vele gevallen wel een uitweg vinden. Waarlijk met bescheiden middelen kan veel bereikt worden, al moet men toegeven, dat het veel gemakkelijker is, zich hiervan niets aan te trekken en de zaken te laten zooals zij zijn. Voor het hooger onderwijs wordt thans niet gedaan wat gedaan moest worden. Om slechts enkele grepen te doen: veel te klein en te gebrekkig zijn het physiologische en het mineralogisch-geologisch laboratorium, het anatomisch instituut en het zoölogisch laboratorium.

Het tandheelkundig instituut in de Maliebaan is in alle opzichten onvoldoende. Tevens wordt van tandheelkundige zijde geklaagd over het feit, dat het onderwijs in de tandheelkunde geenszins voldoet aan de eischen, die gesteld mogen worden aan wetenschappelijke beoefening dezer wetenschap. De oorzaak hiervoor moet gezocht worden in de onvoldoende algemeene opleiding die de student in de tandheelkunde geniet, alvorens tot zijn verdere studie in engeren zin te wor-

den toegelaten. Verruiming dezer vooropleiding moet ten hoogste urgent worden geacht; dit doel ware te bereiken door het candidaatsexamen in de geneeskunde verplicht te stellen voor den student in de tandheelkunde. Eveneens wordt van vele zijden geklaagd over gebrek aan assistenten en andere hulpkrachten."

Tot zoover de hooggeleerde spreker. Men behoeft wel niet te vragen hoe hoog de nood in de Maliebaan geklommen moet zijn, wanneer uit al de misère juist deze inrichting met nadruk genoemd wordt. En mede in verband met de noodkreet van Mej. Schuiringa in het vorige nummer, vraagt men zich met verbazing en ergernis af: hoe lang nog?

Terwijl de Senaat te Rome beraadslaagde, ging Saguntum verloren, en — mutatis mutandis — terwijl wij jaren lange onvruchtbare besprekingen houden over het onderwijs (Prof. Nierstrasz is wel erg optimist in zijn eenvoudig aangeven van het middel om het doel te bereiken,) wordt de bestaande toestand met het jaar slechter en komen lectoren, assistenten en studenten op allerlei wijze in de verdrukking, tot schade niet alleen van de betrokken personen en het onderwijs, maar tevens van de tandheelkunde en wat daarmee samenhangt.

Zoodat wij meenen dat het hoog tijd wordt om — afgezien van de min of meer theoretische onderwijsproblemen — eens actief te worden ten opzichte van de bestaande Utrechtsche noodtoestanden, in dien zin, dat onze Maatschappij, de klachten der lectoren tot de hare maakt en ter bevoegder plaatse met haren geheelen invloed tracht althans de aller noodzakelijkste verbeteringen doorgevoerd te krijgen.

Het is mogelijk, dat dit pogen zonder resultaat zal blijven; dat de bezuinigingswoede, die ten opzichte van het hooger onderwijs nu en dan in een bezuinigingsrazernij dreigt te ont-aarden, ook in dit — zeer ernstige — geval zal zegevieren.

Doch ook het pogen is schoon, en men ontsnapt dan althans aan het verwijt, dat niet alles is gedaan wat er gedaan kon worden om aan toestanden die spotten met Woningwetten en elementaire begrippen van hygiëne een einde te maken!